

Patent dodatkowy
do patentu _____

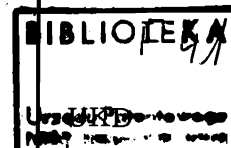
Kl. 72 a, 19/05

Zgłoszono: 05. X. 1966 (P 116 753)

Pierwszeństwo: 04. III. 1966 Niemiecka
Republika
Demokratyczna

MKP F-87-b

Opublikowano: 28. II. 1968

Twórca wynalazku: Günther Freitag

Właściciel patentu: VEB Ernst-Thälmann-Werk Suhl, Suhl (Niemiecka
Republika Demokratyczna)

**Samoczynne urządzenie zabezpieczające mechanizm spustowy
wielolufowej broni myśliwskiej i sportowej**

1

Przedmiotem wynalazku jest samoczynne urządzenie zabezpieczające mechanizm spustowy wielolufowej broni myśliwskiej i sportowej.

Znany jest obecnie bezpiecznik spustu w broni myśliwskiej i sportowej polegający na tym, że spust działa na dźwignię spustową zwalnającą kurtek. Na spust i dźwignię spustową działa dwuramienna dźwignia naciskana sprężyną, której jedno ramię uruchamiane jest spustem, a drugie podpierają koniec dźwigni spustu. Przy tym układ jest tak urządzony, że dwuramienna dźwignia ułożyskowana jest w części górnej pokrywy, oddzielonej od komory zamkowej. To zamknięcie pokrywy zamkowej komory: górne i dolne stanowią dwie wolno wystające części, które są połączone z drewnianym właściwym łóżem broni. Na skutek tego istnieje możliwość zmieniania odstępów między górną a dolną osłoną zamkowej komory. Istnieje niebezpieczeństwo, że te — dokładnie do siebie dopasowane — części nie zachowują położenia, które jest nieodzowne dla niezawodnego zabezpieczenia broni.

Znane też jest inne zabezpieczenie, w którym mechanizm bezpiecznika działa bezpośrednio na dwuramienną dźwignię. Mechanizm zapobiega wysunięciu się tej dźwigni. Dźwignia spustowa swym przednim ramieniem musi prześlizgnąć się przez przytrzymywacz kurka, a napięcia tego kurka przy zabezpieczonej broni możliwe jest tylko przy użyciu znacznej siły. Dźwignia spustu wykonuje ruch

2

kołowy i tylne ramię dźwigni spustu jest blokowane lub zamknięte przez uniemożliwienie wyslizgnięcia się lub cofnięcia dwuramiennej dźwigni, co prowadzi do ułamania jednej z tych części.

5 Przy zabezpieczeniu tego rodzaju zwolnienie kurka może też tylko wtedy nastąpić prawidłowo i bez przeszkód, gdy między dźwignią spustu i spustem istnieje dokładnie ustalony odstęp, umożliwiający usunięcie w porę haka dźwigni z obszaru zasięgu
10 dźwigni spustu przy uniesieniu spustu. Gdy odstęp ten nie jest utrzymany, zwolnienie kurka nie może nastąpić.

Przy usunięciu tych wad miano na celu całkowite wyeliminowanie możliwości oddania niezamierzonego strzału z broni zabezpieczonej, naładowanej i przygotowanej do strzału.

Przedmiotem wynalazku jest zabezpieczenie, którego elementy są ze sobą połączone w położeniu niezmiennym, nie wykazują żadnych odstępów
20 oddziałujących na funkcjonowanie i pozwalają na napięcie kurków przy zabezpieczonej broni.

Postawione zadanie zostało rozwiązane w ten sposób, że między dwoma spustami włączony jest przesuwany zabezpieczający element o dwóch zabezpieczających czopach. Element jest połączony —
25 za pomocą dwóch sprężyn zagiętych — z dwoma zatrzaskami, umocowanymi do okucia ustalającego język spustowy, których zaczepy zatrzaskowe są usytuowane ruchowo w stosunku do dźwigni
30 spustowych.

Na kurkach — za każdym zaczepem — przewidziany jest występ dla podnoszenia dźwigni spustowych, zapobiegający zachodzeniu zaczepu zatraskowego ponad ramiona dźwigni spustowych podczas zabezpieczania broni, mimo odpalenia z luf lub jednej lufy. Dla dokonania zabezpieczenia spustów przy nie nabitej broni wolne końce kątowej sprężyny zachodzą ponad ramiona zatrasków.

Przy otwarciu broni ten układ zapewnia, że elementy mechanizmu ustawiane są samoczynnie w położenie gotowe do działania. Na skutek tego broń — przed strzałem w stanie napiętym i naładowanym — jest zabezpieczona przez zablokowanie języków spustowych (spustów) bezwarunkowo i niezawodnie przeciwko niezamierzonemu oddaniu strzału przy uderzeniu, wstrząsie lub upadku. Okucie ustalające język spustowy jest mocno połączone z elementem zamkowym dla niezawodnego funkcjonowania wszystkich elementów zabezpieczających.

Przedmiot wynalazku jest przedstawiony schematycznie w przykładzie wykonania dwururkowej fuzji na załączonych rysunkach, na których fig. 1 przedstawia broń w stanie napiętym i zabezpieczonym w przekroju podłużnym, fig. 2 — jedną lufę po strzale i odbezpieczony przekrój podłużny, fig. 3 — broń jak w fig. 1, w częściowym widoku z góry, a fig. 4 — zabezpieczone spusty przy lufach po strzale w przekroju podłużnym.

W nie uwidocznionym trzonie zamkowym są umieszczone obrotowo dwa kurki 1, 2 na osi 3 kurka. Kurki są przytrzymywane siłą dwóch iglicznych sprężyn 4. Prawy spust 5 i lewy spust 6 ułożyskowane są obrotowo na spustowej osi 7. Oba spusty 5 i 6 są utrzymywane stale w położeniu spuszczonej przez trzpieniowe sprężyny 20, usytuowane na ustalającym sworzniu 19. Ponad kurkami 1, 2 są ułożyskowane obrotowo na osi 10 dźwignie: prawa spustowa dźwignia 8 i lewa spustowa dźwignia 9. Kurki 1, 2 mają kurkowe zaczepy 1a i 2a, a spustowe dźwignie 8 i 9 — zaczepy 8a i 9a dźwigni spustowych. Przy napinaniu broni spustowe dźwignie 8 i 9 pod naciskiem spustowych sprężyn 11 i 11a wchodzą swymi zaczepami 8a i 9a do odpowiednich kurkowych zaczepów 1a, 2a kurków 1 i 2. Jednocześnie spustowe dźwignie 8 i 9 układają się swymi ramionami 8b i 9b na spustach 5 i 6. Przy otwarciu broni — nie uwidocznionym na rysunku — rygiel zamkowy popycha zabezpieczający element 18, którego nasek 18a jest zawsze szczipiony z zamkowym ryglem w położeniu zabezpieczającym (fig. 1). Zabezpieczający element 18 zostaje przy tym prowadzony wykonanymi w nim szczelinami 7a i 19a, osią 7 i prowadzącym kołkiem 19. Przy tym powrotnym ruchu kątowej sprężyny 15 i 15a, osadzone na kołku 16 na zabezpieczającym elemencie 18, obracają zatraski 12, 13 na zatraskowej osi 14 umieszczonej nieruchomo w ścianach bocznych spustowego okucia 21. Zatraskowe zaczepy 12a i 13a zapadają przy tym na ramiona 8b i 9b spustowych dźwigni 8 i 9. Jednocześnie zabezpieczający czop 17 zachodzi na czopowe urządzenia 5a i 6a spustów 5 i 6 (fig. 1).

Broń jest napięta i zabezpieczona.

Zatraski 12, 13 są stale sprężone z zabezpieczającym czopem 17 w zabezpieczającym elemencie 18

na skutek ciągu kątowych sprężyn 15 i 15a, zachodzących na zatraskowe ramiona 12b i 13b, i na skutek tego zmuszone są do jednoczesnego wykonywania wszystkich ruchów zabezpieczającego elementu 18.

Przy odbezpieczaniu zabezpieczający element 18 zostaje przesunięty do przodu przez — nie uwidoczniony na rysunku — znany suwak bezpiecznikowy, przy czym zabezpieczający czop 17 odsuwa zatraski 12 i 13 od ramion 8b i 9b spustowych dźwigni 8 i 9 i zwalnia jednocześnie czopowe urządzenia 5a i 6a spustów 5 i 6.

Broń jest napięta i odbezpieczona.

Po oddaniu strzału (fig. 2) jeden z kurków (przekładowo kurek 2) jest przesunięty do przodu i zaczep 8a dźwigni spustowej leży na występie 9a kurka 1. Na skutek tego ramię 8b spustowej dźwigni 8 zostaje przesunięte w położenie uniesione. W wyniku tego przy ponownym zabezpieczaniu nieodpalonej jeszcze lufy, to znaczy przy odciążeniu zabezpieczającego elementu 18 przez bezpiecznikowy suwak, zatrask 13a zostaje doprowadzony do zaczepienia z uniesionym ramieniem 8b (fig. 4). Przez dalsze przesunięcie suwaka bezpiecznikowego do położenia końcowego kątowa sprężyna 15 zostaje uniesiona na ramieniu 13b zatrasku, podczas gdy zatrask 12 może przesunąć się bez przeszkód nad ramieniem 9b i unieruchomić je.

Dzięki temu układowi według wynalazku i ukształtowaniu ramion 12b i 13b zatrasku oraz kątowych sprężyn 15, 15a umożliwione jest zarówno ponowne zabezpieczenie nieodpalonej lufy jak również zabezpieczenie broni, mianowicie spustów 5 i 6 po odpaleniu obu luf (fig. 4). Przy tym dźwignie spustowe 8 i 9 nie zostają unieruchomione, lecz przesuwają się w trakcie napinania na kurki 1 i 2 aż do zaczepienia zaczepów spustowych dźwigni 8a i 9a w kurkowe zaczepy 1a i 2a. Ramiona 8b, 9b przesuwają się przy tym wzdłuż zatraskowych haków 12a i 13a, znajdujących się pod działaniem kątowych sprężyn 15, 15a. Przy zaczepianiu zaczepów 8a i 9a dźwigni spustowych, ramiona 8b, 9b osiągają najniższe położenie i zatraskowe haki 12a, 13a zachodzą na nie, powodując pełne zabezpieczenie obu nabitych luf.

Zastrzeżenia patentowe

1. Samoczynne urządzenie zabezpieczające mechanizm spustowy wielolufowej broni myśliwskiej i sportowej, **znamiennie tym**, że posiada między dwoma spustami (5, 6) zabezpieczający element (18) z zabezpieczającym czopem (17) ponad dwoma przymocowanymi kątowymi sprężynami (15, 15a), z dwoma, przymocowanymi do bocznych ścian okucia ustalającego spust, zatraskami (12 i 13), których haki (12a i 13a) usytuowane są ruchowo w stosunku do ramion (8b i 9b) dźwigni spustowych (8 i 9).
2. Samoczynne urządzenie według zastrz. 1 **znamiennie tym**, że spustowe dźwignie (8 i 9), obracające się na osi (10) pod naciskiem sprężyn (11, 11a), przylegają górną częścią do przynależnych kurków (1, 2), które poza zaczepami (1a, 2a) są wyposażone w występy (1b, 2b).
3. Samoczynne urządzenie według zastrz. 1 i 2 **znamiennie tym**, że zatraski (12, 13) są stale sprężone z zabezpieczającym czopem (17) w zabezpieczającym elemencie (18) na skutek ciągu kątowych sprężyn (15 i 15a), zachodzących na zatraskowe ramiona (12b i 13b), i na skutek tego zmuszone są do jednoczesnego wykonywania wszystkich ruchów zabezpieczającego elementu (18).

5

mlenne tym, że kątowne sprężyny (15, 15a), umocowane na ustalającym kołku (16), znajdującym się w zabezpieczającym elemencie (18), swymi wolnymi końcami spoczywają jedno-

6

częściej na ramieniu (12b, 13b) zatrząsków (12 i 13), umocowanych wahadłowo na osi (14) osadzonej oboma końcami w bocznych ścianach okucia (21) ustalającego spust.

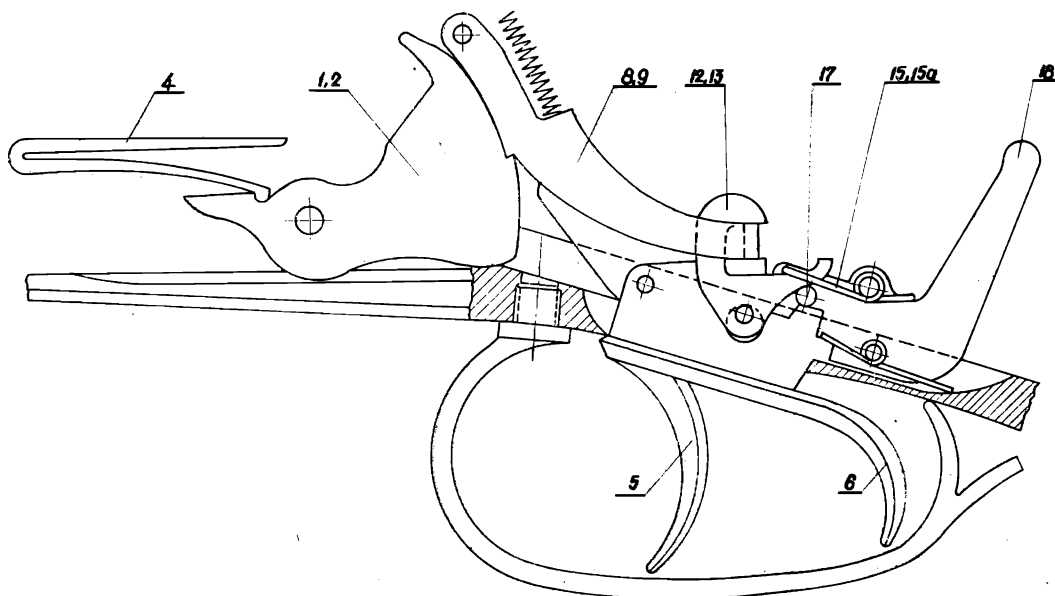

Fig. 1

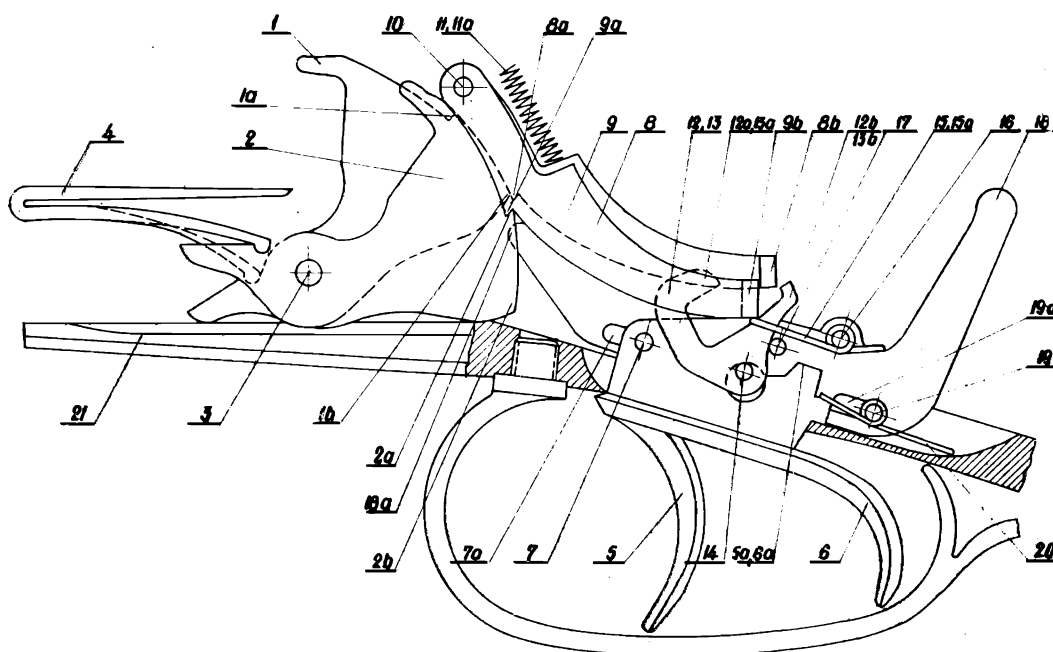

Fig. 2

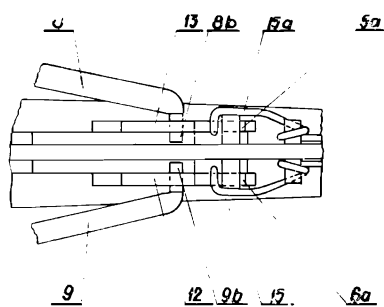

Fig. 3

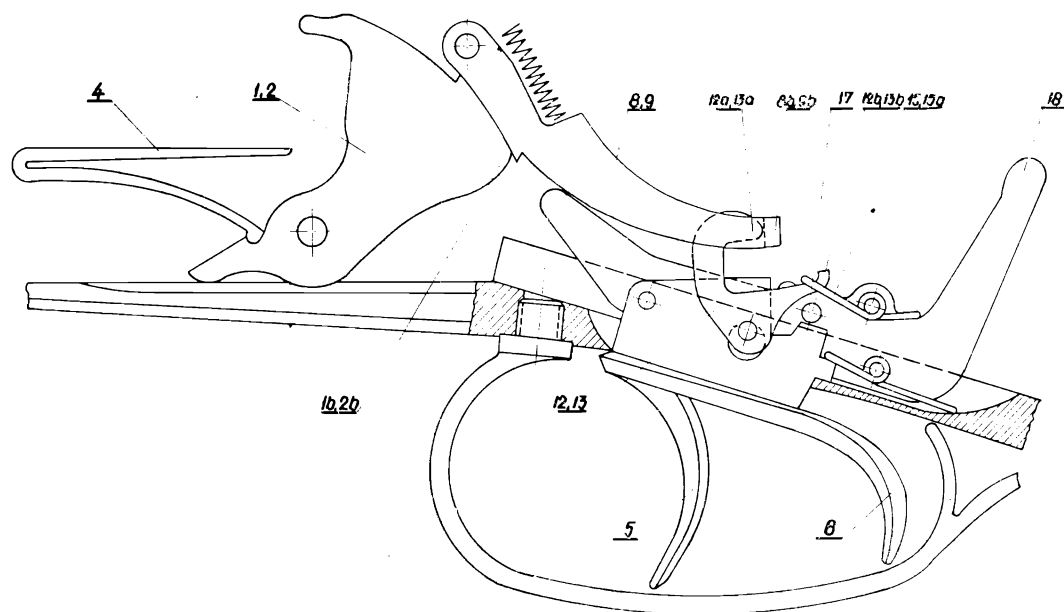

Fig. 4